

[Formanden.]1) *Anden (sidste) Behandling af:*

Forslag til Rigsdagsbeslutning om Danmarks Ratifikation af den i Genève den 24. Marts 1930 afsluttede internationale Handelskonvention med tilhørende Protokol.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1931 til 31. Marts 1932.

Mødet hævet Kl. 3.

9de Møde.

Mandag den 20. Oktober Kl. 1.

Første Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning om Danmarks Ratifikation af den i Genève den 24. Marts 1930 afsluttede internationale Handelskonvention med tilhørende Protokol.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 217; Udvalgets Betænkning findes i Till. B. Sp. 1).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning sattes til Forhandling.

Ordføreren (Hans Rasmussen): Som det var at forudse efter Forløbet af Sagens første Behandling, er det ikke lykkedes i Udvalget at opnaa en enstemmig Indstilling; et Flertal, bestaaende af tre Partier, indstiller, at Danmark ratificerer Konventionen, medens et Mindretal, de Konservative, indstiller, at Ratifikationen nægtes.

Af Betænkningen vil man se, at Udvalget har haft en Konference med Udenrigsministeren, som dels har besvaret de Spørgsmaal, der findes i Bilag 1, og dels

har givet Udvalget en Del andre Oplysninger. Jeg skal i denne Anledning kun udtale, at Flertallet ikke af det fra Ministerens Side fremkomne har ladet sig rukke fra sin Opfattelse: at det vil være rigtigt, at vort Land ratificerer Konventionen. Ved at undlade Ratifikationen vilde vi træde ud af Rækken af de Stater, som Danmark i disse Spørgsmaal hidtil har staaet sammen med, og som Flertallet mener vil fortsat bør placere os iblandt. Jeg maa altsaa anbefale Tinget at vedtage Flertallets Indstilling.

Jeg skal ikke i dette Øjeblik knytte Bemærkninger til Mindretalsudtalelserne i Betænkningen, men vil dog gerne have Lov til ganske kort at sige, at naar Mindretallet i Slutningen af sin Betænkning taler om, at „Konventionen vil lamme Danmarks handelspolitiske Frihed“, saa er dette ifølge Konventionens hele Karakter en Overdrivelse. Desuden tror jeg, at de Konservative her forestiller sig en Anvendelse af Handlefrihed, som i Praksis neppe kan tænkes. Som jeg tidligere har udtalt, tror jeg ikke, at Danmark bringer noget som helst Offer ved at tiltræde Konventionen, men tværtimod handler i sin egen Interesse ved at gøre det.

I Anledning af, at det ærede Medlem Hr. Drachmann ved første Behandling citerede en Udtalelse af den tyske Rigslandbrugsminister ved et politisk Møde, vil jeg gerne have Lov til at spørge den højtærede Udenrigsminister, hvorledes det sandsynlige Resultat kan ventes at blive med Hensyn til de tyske Foranstaltningers Indvirken paa den danske Eksport af Kvæg; de af det ærede Medlem Hr. Drachmann citerede Ord gav nemlig Udtryk for, at man i Tyskland havde kværket Kvægudførselen. Det vilde være af betydelig Interesse, om man her kunde faa Oplysning om det sandsynlige Resultat af de tyske Foranstaltninger.

Endvidere vilde det maaske være af ikke ringe Interesse, om den højtærede Minister var i Stand til at knytte nogle Bemærkninger til den tyske Vedtagelse af Handelsaftalen mellem Tyskland og Finland.

Sluttelig vil jeg gerne tilføje — og jeg tror, jeg kan gøre det paa et Flertals Vegne —, at jeg vilde anse det for heldigt, om man ikke her i vort Land indlod sig paa noget, der kunde give Anledning til tysk Agitation i Retning af Iværksættelse af Foranstaltninger mod Indkøb af danske Varer; det har været nævnt i den senere Tid i Pressen, at der har været iværksat en